

Bájer Máté

Nocturne

Halkan fújtat az este. Falak közt nyugszik a fétis.
Szél irdalja az ázott utca keszegköpenyét is.
Csordul a nyála az ősznek, az álla alatt, ha lecseppen,
elhullt szúnyogok áznak a forgó tócsalevesben.
Kín álló tál most a panel, nyeli mind, aki él itt
réseiben lepetéző szénfekete pralinéit.

Csöng a mobil nagyanyám az alig hall már kiabál szinte
mennek a dolgok rendben van minden legyek őszinte
hangosan olvas krákog mondja mi áll a leletben
lárva szerű arc és remegés de a hangja se rezzen
azt írják parkinson gyógykezelés agyi vizsgálat
nincs hányingere most de lerakta az ágyhoz a kistálat
hümmög még majd elköszön ennie kell meg a gyógyszerek
néha azért hívjam fel menjek majd haza jó legyek

Híreket olvas a Szellő. Zúg a kazán, alig értem.
Múlik a mátrai erdő, tombol a jégvihar Érden.
Váltok. A német adó jön. Kölnt betakarja a porhó.
Sport megy a nyolcason. Úszás. Hármason éjjeli pornó.
Kockahasú gyerek élvez, a lány kézzel viszi csúcsra,
majd odafordul. Az arcán mintha csupaszcsiga kúszna.
Lassan tisztul minden. A hajnal törtvörös ombre.

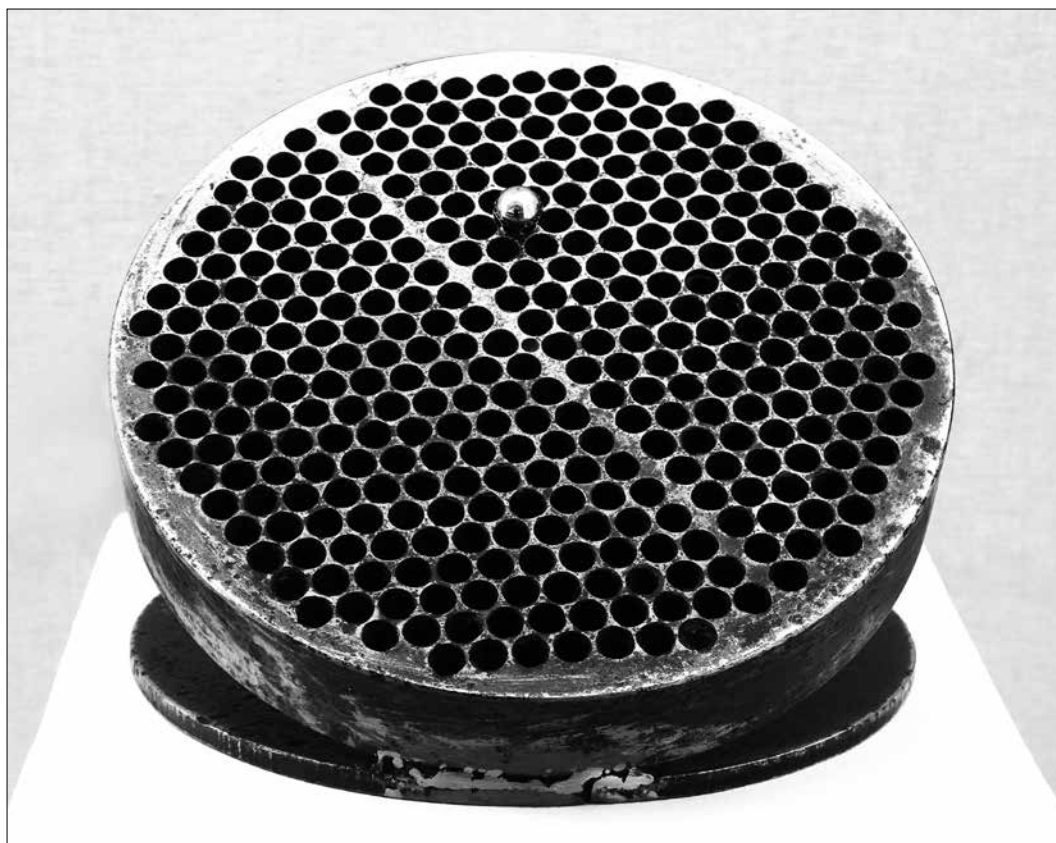
Tegnapi szívek folynak az izzadt mellkasomon le.

Ahogy a technikás spanyol csatárok

Üresen maradok. Nincs rajtam senki.
Nagyon eltolódott a védelem,
mert itt állok, abszolút megjátszhatóan,
indulásra készen. A középpályásunk
észre is vesz, be is indít, én meg sprintelek,
a védő már a nyomomban, de aztán,
ahogy mondani szokták, átjátszom,
és iparkodok tovább a kapu irányába,
a kapus olajzöld melegítőjében már zárja

a szöveget, idegesen keresem a sarkot, mit csináljak,
hová lőjem, ilyen egyértelmű ziccer helyzetben
nem szabad hibázni, aztán persze mégis
belelövöm a kapusba, fogom a fejem,
ahogy a tévében szokás, a kapus pedig úgy örül,
minta nem én lőttem volna bele a labdát.

Az eset után megjelenek rajtam
a helyzetkihagyás tünetei. Az arcomat
a mezembe rejtem, az önbizalmam alább hagy,
közben gondolkozom, talán külsővel
kellett volna, vagy lövőcsel, és simán
begurítani. Aztán úgy tűnik, mintha
átlendülnék a dolgon, de otthon lefekvés
előtt felfedezem a helyzetkihagyás
egyéb tüneteit is, nem tudok aludni,
forgolódom, ez a kihagyott ziccer jár
a fejemben, felvázolom a lehetőségeimet,
ha esetleg passzolok, akkor talán gól,
vagy inkább emelni, emelni kellett volna,
igen, emelni, alábökní picit, úgy ahogy
a tévében szokták a technikás spanyol csatárok.

Horváth László: "Legyen világosság"